

DECIZIE nr. 860/13.06.2017

privind contestația formulată de societatea WD SRL, înregistrată la D.G.R.F.P. Timișoara sub nr. TMR_DGR nr. XXX/19.04.2017

Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Timișoara a fost sesizată de către Administrația Județeană a Finanțelor Publice Arad – Serviciul Evidență Plătitori Persoane Juridice, cu adresa nr. XXX/AD/11.04.2017 înregistrată la D.G.R.F.P. Timișoara sub nr. TMR_DGR nr. XXX/19.04.2017, asupra contestației formulate de

Societatea WD SRL,
CUI: XXX
cu sediul în XXX, jud. Arad
și domiciliul procesual ales la XXX, jud. Arad,

înregistrată la A.J.F.P. Arad sub nr. ARG_REG XXX/31.03.2017 și nr. ARG_DEJ XXX/03.04.2017, și la Direcția Regională a Finanțelor Publice Timișoara sub nr. TMR_DGR nr. XXX/19.04.2017.

Petenta WD SRL formulează contestație împotriva **Deciziei referitoare la obligațiile de plată accesorii reprezentând dobânzi și penalități de întârziere nr. XXX/07.03.2017**, Dosar fiscal nr. XXX, emisă de Administrația Județeană a Finanțelor Publice Arad cadrul D.G.R.F.P. Timișoara, solicitând anularea deciziei atacate.

Suma contestată este în quantum de **XXX lei** și reprezintă obligații fiscale accesorii constând în dobânzi aferente Taxei pe valoarea adăugată, cod 305, stabilite prin Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii reprezentând dobânzi și penalități de întârziere nr. XXX/07.03.2017, Dosar fiscal nr. XXX.

Contestația a fost semnată de reprezentantul legal al petentei, S.C.P.A. XXX, la dosarul contestației fiind depusă împuternicirea avocațială în original, în conformitate cu art. 269 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală.

În raport de data comunicării Deciziei referitoare la obligațiile de plată accesorii reprezentând dobânzi și penalități de întârziere nr. XXX/07.03.2017, în Dosar nr. XXX, emisă de Administrația Județeană a Finanțelor Publice Arad cadrul D.G.R.F.P. Timișoara, respectiv 22.03.2017, conform confirmării de primire existente în fotocopie la dosarul cauzei, contestația a fost depusă în termenul de 45 de zile de la data comunicării deciziei contestate, prevăzut de art. 270 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală.

Fiind îndeplinită procedura de formă, s-a trecut la soluționarea pe fond a contestației:

I. În contestația formulată, petenta solicită anularea Deciziei referitoare la obligațiile de plată accesorii nr. XXX/07.03.2017, prin care s-au stabilit în sarcina sa dobânzi aferente taxei pe valoarea adăugată în sumă de XXX lei, ca urmare a faptului că A.J.F.P. Arad – Activitatea de inspecție fiscală prin Decizia de impunere nr. F-AR XXX/22.02.2017 a respins la rambursare suma de XXX lei. În opinia sa, decizia contestată este nelegală, și data cu aplicarea greșită a legii la starea de fapt, drept pentru care o contestă în întregime, din următoarele motive:

1. Inexistența obligațiilor fiscale principale.

Conform art. 173 alin. 1 din Codul de procedură fiscală: *“Pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitor a obligațiilor fiscale principale, se datorează după acest termen dobânzi și penalități de întârziere.”*

Într-adevăr, pentru neachitarea la termen a obligațiilor fiscale principale, se datorează după acest termen dobânzi și penalități, însă în opinia petentei nu este și cazul său. Faptul că A.J.F.P. Arad a considerat TVA respinsă la rambursare o obligație fiscală principală, este o eroare.

Art. 1 pct. 28 din Codul de procedură fiscală dispune că obligația fiscală principală este *“obligația de plată a impozitelor, taxelor și contribuțiilor sociale, precum și obligația organului fiscal de a restitui sumele încasate fără a fi datorate și de a rambursa sumele cuvenite, în situațiile și condițiile prevăzute de lege”*.

Or, TVA respinsă la rambursare nu face decât să diminueze TVA care trebuie rambursată societății de la bugetul de stat. Ca atare, TVA respinsă la rambursare nu trebuie achitată de societate și, pe cale de consecință, nu reprezintă o obligație de plată a societății, care să genereze dobânzi și penalități de întârziere. În opinia petentei, rezultă fără dubiu că nu se află în prezența unei obligații fiscale principale care să genereze dobânzi și penalități de întârziere pentru neachitarea la termen. Pe cale de consecință, inexistența obligației fiscale principale atrage după sine inexistența obligației fiscale accesorii.

2. Dobânzile stabilite prin Decizia nr. XXX/07.03.2017 au fost stabilite cu încălcarea normelor legale.

Având în vedere că TVA respinsă la rambursare în sumă de XXX lei nu constituie obligație fiscală principală care să genereze dobânzi și penalități de întârziere, în sensul art. 173 alin. 1 din Codul de procedură fiscală, Decizia nr. XXX a fost emisă cu nerespectarea normelor fiscale.

Suma a cărei rambursare a fost respinsă nu a fost datorată de societate la bugetul de stat și, ca atare, nu generează dobânzi și penalități de întârziere. Singurul efect generat de măsura dispusă de A.J.F.P. Arad prin F-AR XXX/22.02.2017 este diminuarea TVA de rambursat de la bugetul de stat.

Pentru aceste motive, petenta solicită anularea Deciziei referitoare la obligațiile de plată accesorii nr. XXX/07.03.2017 emisă de AJFP Arad pentru suma de XXX lei, reprezentând dobânzi aferente TVA, invocând dispozițiile art.

268 și urm. din Cod procedură fiscală și celelalte norme legale precizate în cuprinsul contestației.

II. Prin Decizia referitoare la obligațiile de plata accesorii reprezentând dobânzi și penalități de întârziere nr. XXX/07.03.2017, Dosar fiscal nr. XXX, în temeiul prevederilor art. 98 lit. c) și art. 173 alin. (5) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedura fiscală, organele fiscale din cadrul Administrației Județene a Finanțelor Publice Arad au stabilit în sarcina petentei WD SRL accesorii în suma de totală de **XXX lei**, constând în dobânzi aferente Taxei pe valoarea adăugată, ca urmare a Deciziei de impunere nr. F-AR XXX din 22.02.2017 emisă de Activitatea de Inspecție Fiscală din cadrul A.J.F.P. Arad și comunicată petentei la data de 24.02.2017, prin care organele de inspecție fiscală au stabilit în sarcina petentei WD SRL obligații fiscale principale în sumă totală de XXX lei reprezentând taxa pe valoarea adăugată stabilită suplimentar și respinsă la rambursare.

III. Luând în considerare argumentele invocate de contestator în susținerea cauzei, documentele existente la dosarul cauzei și prevederile legale în vigoare, se rețin următoarele:

Cauza supusă soluționării este legalitatea calculării în sarcina petentei WD SRL a obligațiilor în sumă totală de XXX lei reprezentând accesorii aferente TVA stabilită suplimentar și respinsă la rambursare.

In fapt, pentru perioada 01.07.2016 – 31.12.2016, petenta WD SRL a fost supusă inspecției fiscale ca urmare a depunerii decontului de TVA cu sumă negativă de rambursat în sumă de XXX lei aferent lunii decembrie 2016, decont înregistrat sub nr. Internet-XXX-2017 din 25.01.2017, concretizată în emiterea Raportului de inspecție fiscală nr. F-AR XXX din 22.02.2017, care a stat la baza emiterii Deciziei de impunere nr. F-AR XXX din 22.02.2017, comunicată petentei la data de 24.02.2017, conform semnăturii olografe confirmată cu amprenta ștampilei societății petente.

Prin Decizia de impunere nr. F-AR XXX din 22.02.2017, comunicată petentei la data de 24.02.2017 Activitatea de Inspecție Fiscală din cadrul Administrației Județene a Finanțelor Publice Arad, din TVA solicitat la rambursare în sumă de XXX lei, a stabilit TVA suplimentar și TVA respins la rambursarea în sumă de XXX lei și a aprobat la rambursare suma de XXX lei. La decizia de impunere a fost anexată „Situția privind termenul scadent al obligațiilor fiscale principale stabilite suplimentar de către inspecția fiscală”, deoarece inspecția fiscală a stabilit că pentru TVA-ul stabilit suplimentar și respins la rambursare în sumă de XXX lei petenta datorează accesorii.

Conform anexei la Decizia de impunere nr. F-AR XXX/22.02.2017 emisă de Activitatea de Inspecție Fiscală din cadrul A.J.F.P. Arad „Situția privind termenul scadent al obligațiilor fiscale principale stabilite suplimentar de către inspecția fiscală” – termenul scadent al obligației fiscale respinsă la rambursare este data de: 25.08.2016, 25.09.2016, 25.10.2016, 25.11.2016, 25.12.2016 și 25.01.2017.

Suma respinsă la rambursare s-a operat în aplicația DECIMP cu scadența stabilită de organul fiscal în anexa la Raportul de Inspecție Fiscală după care a fost transferată în aplicația SIACF la TVA. Suma de XXX lei respinsă la rambursare a intrat în contul de TVA pe scadențele stabilite în anexa la Raportul de Inspecție Fiscală, ca obligație suplimentară, fiind stinsă din suma solicitată la rambursare prin decontul de TVA nr. Internet-XXX-2017 din 25.01.2017 aferent lunii decembrie 2016, cu data de 27.01.2017, conform art. 167 alin. (5) lit. b din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedura fiscală.

Potrivit art. 113 alin. (1) din Noul Cod de procedură fiscală, respectiv Legea nr. 207/2015, inspecția fiscală stabilește doar diferențe de obligații fiscale principale. La data de 07.03.2017 Administrația Județeană a Finanțelor Publice Arad, prin Serviciul evidență pe plătitor persoane juridice a emis Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii nr. XXX/07.03.2017 pentru obligațiile stabilite suplimentar cu scadențe conform anexei la Raportul de Inspecție Fiscală.

Potrivit punctului 6 „Dispoziții finale” din Decizia de impunere nr. F-AR XXX din 22.02.2017: *„La prezenta decizie se anexează o situație privind termenul scadent al diferențelor de obligații fiscale principale stabilite suplimentar de inspecția fiscală, în care sunt stabilite, pentru fiecare obligație fiscală principală, în baza prevederilor art. 154 și 155 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, componența debitelor suplimentare și termenele scadente aferente acestora, prevăzute de Codul fiscal sau alte legi care le reglementează, în vederea calculării și comunicării ulterioare a obligațiilor fiscale accesorii datorate.”*

În drept, potrivit art. 113 alin. (1) din Noul Cod de procedură fiscală, respectiv Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedura fiscală:

„ART. 113 Obiectul inspecției fiscale

(1) Inspecția fiscală reprezintă activitatea ce are ca obiect verificarea legalității și conformității declarațiilor fiscale, corectitudinii și exactității îndeplinirii obligațiilor în legătură cu stabilirea obligațiilor fiscale de către contribuabil/plătitor, respectării prevederilor legislației fiscale și contabile, verificarea sau stabilirea, după caz, a bazelor de impozitare și a situațiilor de fapt aferente, stabilirea diferențelor de obligații fiscale principale.”

În cauză sunt incidente și dispozițiile art. 167 alin. (1), (4) și (5) lit. b), art. 173 alin. (1), art. 174 alin. (1) și art. 176 alin. (1) din Noul Cod de procedură fiscală, respectiv Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedura fiscală:

„ART. 167 Compensarea

(1) Prin compensare se sting creanțele statului sau unităților administrativ-teritoriale ori subdiviziunilor acestora reprezentând impozite, taxe, contribuții și alte sume datorate bugetului general consolidat cu creanțele debitorului reprezentând sume de rambursat, de restituit sau de plată de la buget, până la concurența celei mai mici sume, când ambele părți dobândesc reciproc atât calitatea de creditor, cât și pe cea de debitor, cu condiția ca respectivele creanțe să fie administrate de aceeași autoritate publică, inclusiv unitățile subordonate acesteia. Prin sume de plată de la buget se înțeleg sumele pe care statul sau unitatea/subdiviziunea administrativ-teritorială trebuie să le plătească unei persoane, inclusiv cele care rezultă din raporturi juridice contractuale, dacă acestea sunt stabilite prin titluri executorii.

(...)

(4) Dacă legea nu prevede altfel, compensarea operează de drept la data la care creanțele există deodată, fiind deopotrivă certe, lichide și exigibile.

(5) În sensul prezentului articol, creanțele sunt exigibile:

(...)

b) la termenul prevăzut de lege pentru depunerea decontului cu sumă negativă de TVA cu opțiune de rambursare, în limita sumei aprobate la rambursare prin decizia emisă de organul fiscal central, potrivit legii;”

„ART. 173

Dispoziții generale privind dobânzi și penalități de întârziere

(1) Pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitor a obligațiilor fiscale principale, se datorează după acest termen dobânzi și penalități de întârziere.”

„ART. 174

Dobânzi

(1) Dobânzile se calculează pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate, inclusiv. (...)”

„ART. 176

Penalități de întârziere

(1) Penalitățile de întârziere se calculează pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate, inclusiv. Dispozițiile art. 174 alin. (2) - (4) și art. 175 sunt aplicabile în mod corespunzător.”

Potrivit prevederilor legale mai sus citate, pentru neachitarea la termenul de scadenta de către debitor a obligațiilor de plata, se datorează după acest termen dobânzi și penalități de întârziere calculate pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadenta și până la data stingerii sumei datorate, inclusiv. Creanțele fiscale se sting prin compensare, care se constată de către organul fiscal competent, la cererea debitorului sau din oficiu, iar compensarea operează de drept la data la care creanțele există deodată, fiind deopotrivă certe, lichide și exigibile, în speță, la termenul prevăzut de lege pentru depunerea decontului cu sumă negativă de TVA cu opțiune de rambursare, în limita sumei aprobate la rambursare prin decizia emisă de organul fiscal, potrivit legii. În ceea ce privește taxa pe valoarea adăugată, creanțele sunt exigibile la termenul prevăzut de lege pentru depunerea decontului cu sumă negativă de TVA cu opțiune de rambursare, în limita sumei aprobate la rambursare prin decizia emisă de organul fiscal central, potrivit legii;

De asemenea, potrivit anexei 1 și 2 din Ordinul președintelui A.N.A.F. nr.3.709/2015 pentru aprobarea modelului și conținutului formularului „Decizie de impunere privind obligațiile fiscale principale aferente diferențelor bazelor de impozitare stabilite în cadrul inspecției fiscale la persoane juridice”:

“ANEXA 1

DECIZIE DE IMPUNERE

privind obligațiile fiscale principale aferente diferențelor bazelor de impozitare stabilite în cadrul inspecției fiscale la persoane juridice
[...]

6. Dispoziții finale

La prezenta decizie se anexează o situație privind termenul scadent al obligațiilor fiscale principale stabilite suplimentar de inspecția fiscală, în care sunt stabilite, pentru fiecare obligație fiscală principală, în baza prevederilor art.154 și 155 din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, componența debitelor suplimentare și termenele scadente aferente acestora, prevăzute de Codul fiscal sau alte legi care le reglementează, în vederea calculării și comunicării ulterioare a obligațiilor fiscale accesorii datorate.

[...]

ANEXA 2

INSTRUCȚIUNI DE COMPLETARE

a formularului "Decizie de impunere privind obligațiile fiscale principale aferente diferențelor bazelor de impozitare stabilite în cadrul inspecției fiscale la persoane juridice"

Informațiile din conținutul formularului "Decizie de impunere privind obligațiile fiscale principale aferente diferențelor bazelor de impozitare stabilite

în cadrul inspecției fiscale la persoane juridice" se vor completa după cum urmează:

[...]

6. Dispoziții finale

[...]

6.2. *Informațiile din situația privind termenul scadent al obligațiilor fiscale principale stabilite suplimentar de inspecția fiscală se completează pentru fiecare impozit, taxă sau contribuție pentru care s-au constatat diferențe de obligații fiscale de la pct. 2.1.1 și 2.2.1 (după caz, când se stabilesc sume suplimentare față de suma solicitată la rambursare) din decizie și cuprind obligația fiscală principală suplimentară defalcată în funcție de termenul scadent, precum și termenele scadente aferente, în vederea calculării de obligații fiscale accesorii ulterior emiterii deciziei privind obligațiile fiscale principale aferente diferențelor bazelor de impozitare stabilite în cadrul inspecției fiscale la persoane juridice. [...]"*

Având în vedere că de la 01.01.2016, conform art. 113 alin. (1) din Legea nr. 207/2015 competența inspecției fiscale a fost limitată la stabilirea diferențelor de obligații fiscale principale, pentru perioada verificată de inspecția fiscală, respectiv 01.07.2016-31.12.2016, conform Deciziei de impunere nr. F-AR XXX/22.02.2017, comunicata petentei la data de 24.02.2017, accesoriile aferente obligațiilor fiscale principale suplimentare stabilite în sarcina petentei prin Decizia de impunere nr. F-AR XXX/22.02.2017 de către inspecția fiscală, au fost determinate de unitatea fiscală de administrare a petentei, respectiv A.J.F.P. Arad, conform deciziei contestate.

În concluzie, accesoriile se datorează pentru sumele datorate și stabilite în sarcina contribuabililor suplimentar, de către inspecția fiscală, în contul taxei pe valoarea adăugată destinat obligațiilor datorate bugetului de stat. Astfel, sancțiunea constând în aplicarea de majorări de întârziere și penalități de întârziere vizează și diferențe de obligații de plată stabilite în sarcina contribuabililor de către organele de inspecție fiscală.

Din analiza documentelor existente la dosarul cauzei rezultă că prin Decizia de impunere nr. F-AR XXX din 22.02.2017, comunicata petentei la data de 24.02.2017, Activitatea de Inspecție Fiscală din cadrul Administrației Județene a Finanțelor Publice Arad, a stabilit că din TVA-ul solicitat la rambursare în sumă totală de XXX lei, ca urmare a depunerii de către petenta WD SRL a decontului de TVA cu sumă negativă de rambursat aferent lunii decembrie 2016, înregistrat sub nr. Internet-XXX-2017 din 25.01.2017, suma de XXX lei reprezintă TVA suplimentar și respins la rambursare și au aprobat la rambursare TVA în suma de XXX lei.

Totodată, din documentele aflate la dosarul cauzei nu rezultă că Decizia de impunere nr. F-AR XXX din 22.02.2017 privind obligațiile fiscale principale

aferente diferențelor bazelor de impozitare stabilite în cadrul inspecției fiscale la persoane juridice a făcut obiectul exercitării căii administrative de atac de către petenta WD SRL – situație ipotetică în care exista posibilitatea legală ca TVA stabilit suplimentar conform acesteia să nu fie datorat cu titlu definitiv de petentă.

Așa cum s-a reținut mai sus, la Decizia de impunere nr. F-AR XXX din 22.02.2017 a fost anexată „Situația privind termenul scadent al obligațiilor fiscale principale stabilite suplimentar de către inspecția fiscală”, deoarece inspecția fiscală a stabilit că pentru TVA-ul stabilit suplimentar și respins la rambursare în sumă de XXX lei (obligație fiscală suplimentară pe care petenta a acceptat-o), petenta datorează accesorii.

Potrivit art. 113 alin. (1) din Noul Cod de procedură fiscală, conform căroră inspecția fiscală stabilește doar diferențe de obligații fiscale principale, la data de 07.03.2017, A.J.F.P. Arad prin Serviciul evidență plătitor persoane juridice a emis Decizia referitoare la obligațiile de plata accesorii nr. XXX/07.03.2017 pentru obligațiile fiscale principale aferente diferențelor bazelor de impozitare stabilite de organele de inspecție fiscală, respectiv TVA stabilit suplimentar și respins la rambursare, conform Deciziei de impunere nr. F-AR XXX din 22.02.2017, comunicata petentei la data de 24.02.2017.

Accesoriile aferente TVA-ului stabilit suplimentar și respins la rambursare pentru perioada 01.07.2016 - 31.12.2016, defalcate pe scadențe potrivit anexei - „Situația privind termenul scadent al obligațiilor fiscale principale stabilite suplimentar de către inspecția fiscală”, au fost calculate pe termenele scadente obligației fiscale respinsă la rambursare, respectiv: 25.08.2016, 25.09.2016, 25.10.2016, 25.11.2016, 25.12.2016 și 25.01.2017.

Suma respinsă la rambursare s-a operat în aplicația DECIMP cu scadența stabilită de organul fiscal în anexa la Raportul de Inspecție Fiscală după care a fost transferată în aplicația SIACF la TVA. Suma de XXX lei respinsă la rambursare a intrat în contul de TVA pe scadențele stabilite în anexa la Raportul de Inspecție Fiscală, ca obligație suplimentară, fiind stinsă din suma solicitată la rambursare prin decontul de TVA nr. Internet-XXX-2017 din 25.01.2017 aferent lunii decembrie 2016, cu data de **27.01.2017**, conform art. 167 alin. (5) lit. b din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedura fiscală.

Pe cale de consecință, obligațiile fiscale principale stabilite prin Decizia de impunere nr. F-AR XXX din 22.02.2017 au fost stinse la termenul prevăzut de lege pentru depunerea decontului cu sumă negativă de TVA cu opțiune de rambursare pentru luna decembrie 2016, respectiv cu data de **27.01.2017**, data la care **compensarea a devenit posibilă, operând de drept, la data la care creanțele există deodată, fiind deopotrivă certe, lichide și exigibile.**

Potrivit prevederilor legale, prin compensare **se sting creanțele statului** reprezentând impozite, taxe, contribuții și alte sume datorate bugetului general consolidat **cu creanțele debitorului reprezentând sume de rambursat**, de restituit sau de plată de la buget, până la concurența celei mai mici sume, **când**

ambele părți dobândesc reciproc atât calitatea de creditor, cât și pe cea de debitor.

Totodată, în sensul prevederilor legale, **creanțele sunt exigibile, la termenul prevăzut de lege pentru depunerea decontului cu sumă negativă de TVA cu opțiune de rambursare**, în limita sumei aprobate la rambursare prin decizia emisă de organul fiscal.

Astfel, pretenția petentei de a nu datora accesorii aferente obligațiilor suplimentare de natura TVA stabilită suplimentar și respinsă la rambursare în sarcina sa nu este fundamentată sub aspect legal, în condițiile în care din documentele existente la dosarul cauzei rezultă că obligațiile fiscale principale stabilite prin Decizia de impunere nr. F-AR XXX din 22.02.2017 au fost stinse la termenul prevăzut de lege pentru depunerea decontului cu suma negativă de TVA cu opțiune de rambursare, respectiv cu data de 27.01.2017, petenta datorează acele obligații fiscale principale. Rezultă că organele fiscale din cadrul A.J.F.P. au procedat corect la calculul accesoriilor aferente perioadei 25.08.2016-25.01.2017.

Pe cale de consecință, în mod corect și legal A.J.F.P. Arad a stabilit în sarcina petentei obligații fiscale accesorii reprezentând dobânzi aferente taxei pe valoarea adăugată în cuantum de XXX lei, în condițiile în care, conform documentelor existente la dosarul cauzei rezultă că, obligațiile fiscale principale de natura TVA stabilit suplimentar și respins la rambursare au fost stinse la termenul prevăzut de lege pentru depunerea decontului cu suma negativă de TVA cu opțiune de rambursare, respectiv cu data de 27.01.2017.

Referitor la afirmația petentei că TVA respinsă la rambursare în sumă de XXX lei nu constituie obligație fiscală principală care să genereze dobânzi și penalități de întârziere, în sensul art. 173 alin. 1 din Codul de procedură fiscală, Decizia nr. XXX fiind emisă cu nerespectarea normelor fiscale, ..., singurul efect generat de măsura dispusă de A.J.F.P. Arad prin F-AR XXX/22.02.2017 este diminuarea TVA de rambursat de la bugetul de stat, aceasta nu poate fi luată în considerare în soluționarea favorabilă a contestației, întrucât așa cum s-a demonstrat în cele ce preced, TVA stabilită suplimentar în sumă de XXX lei și respinsă la rambursare, precum și motivele de fapt și drept, sunt consemnate în Decizia de impunere nr. F-AR XXX din 22.02.2017, împotriva căreia, din documentele existente la dosarul cauzei nu rezultă că petenta a exercitat calea administrativă de atac, astfel ca aceasta obligație de natura TVA stabilită suplimentar a ramas cu titlu definitiv în sarcina petentei, motiv pentru care rezulta ca în perioada în care petenta și-a declarat TVA de rambursat în cuantumul înscris în deconturi, aceasta nu avea dreptul la restituirea integrală a acestui cuantum - fiind diminuat cu obligația suplimentară de natura TVA, stabilită ulterior de inspectia fiscală, pe care petenta a acceptat-o, aspect al stării de fapt care demonstrează legalitatea determinării accesoriilor,

in conditiile in care acest TVA stabilit suplimentar conform deciziei de impunere ramasa definitiva era datorat la termenele scadente stabilite de lege

În condițiile în care, petenta considera că a fost lezată în drepturile sale prin Decizia de impunere nr. F-AR XXX din 22.02.2017, avea posibilitatea legală ca împotriva titlului de creanță să formuleze contestație în calea administrativă de atac.

In consecința, având in vedere cele precizate mai sus, documentele existente la dosarul cauzei, prevederile legale in materie in vigoare in perioada emiterii actului administrativ fiscal contestat, în condițiile în care obligațiile fiscale principale aferente TVA stabilite prin decizia de impunere și defalcate pe termene de scadențe potrivit anexei la decizia de impunere au fost stinse cu întârziere, respectiv la data de 27.01.2017, data de 27.01.2017 fiind termenul prevăzut de lege pentru depunerea decontului cu suma negativă de TVA cu opțiune de rambursare pentru luna decembrie 2016 - când creanța de natura TVA a devenit exigibilă și compensarea posibilă -, se retine ca in mod legal organele fiscale din cadrul Administrației Județene a Finanțelor Publice Arad au procedat corect la calculul accesoriilor aferente TVA pentru perioada 25.08.2016-25.01.2017, in suma totala de **XXX lei**, potrivit principiului de drept „*accessorium sequitur principale*”, in temeiul art. 279 alin. (1) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedura fiscala, potrivit căruia:

„(1) Prin decizie contestația va putea fi admisa, in totalitate sau in parte, ori respinsa.”,

coroborat cu pct. 11.1. lit. a) din Ordinul A.N.A.F. nr. 3741/2015 pentru aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului VIII din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedura fiscala, care prevede:

„11.1. Contestația poate fi respinsa ca:

a) neîntemeiata, in situația in care argumentele de fapt si de drept prezentate in susținerea contestației nu sunt de natura sa modifice cele dispuse prin actul administrativ fiscal atacat;”,

se va respinge ca neîntemeiată contestația formulată de WD SRL împotriva Deciziei nr. XXX/07.03.2017 emisă de Administrația Județeană a Finanțelor Publice Arad referitoare la obligațiile fiscale accesorii, pentru suma totală de **XXX lei**.

Pentru considerentele arătate mai sus si in temeiul art. 173 alin. (1), art. 174 alin. (1) și art. 176 alin. (1), art. 113, art. 167 alin. (1) și art. 279 alin. (1) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, pct. 11.1. lit. a) din Ordinul A.N.A.F. nr. 3741/2015 pentru aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului VIII din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedura fiscala, se

DECIDE :

- *respingerea ca neîntemeiată* a contestației formulate împotriva Deciziei nr. XXX/07.03.2017, referitoare la obligațiile de plata accesorii aferente obligațiilor fiscale, Dosar fiscal nr. XXX, emisa de Administrația Județeană a Finanțelor Publice Arad, reprezentând accesorii de natura dobânzilor aferente Taxei pe valoarea adăugată, în sumă totală de **XXX lei**.

- prezenta decizie se comunica la:

- S.C.P.A. XXX;

- A.J.F.P. Arad, cu respectarea pct. 7.6 din O.P.A.N.A.F. nr. 3.741/2015.

Decizia este definitivă în sistemul căilor administrative de atac și poate fi atacată potrivit prevederilor legale la Tribunalul Arad sau Tribunalul Timiș în termen de 6 luni de la primirea prezentei.

DIRECTOR GENERAL,